

Kültür Emperyalistlerin Ego Şehrinde Kirlendim Elnaz

— edward34 · 23 Ocak 2013

*Bir bebek şarkısı değildi söylediklerim, bir şehidin kendi ağzında söylediği ölümsüzlük ağıtı değildi dile getiremediklerim.

*Bir temizin sayfasındaki kirli amaçlar kalemi de değildim.

Neydim sahi, sevgilim, neye sızıyordum? Sorusuz kalmış yaşamlar girdabından hislerimin kelimelerinden sana birkaç şey sunuyorum Elnaz.

Yanılmışlığı sağan dudak uçlarında , ötelere ıslatan algılarım var.Algılar şehriden sesleniyorum sana. Egolar,hormonlar, hazlar, hesaplar, hayıfsızlıklar, hayalsizlikler,hatırşinaslıklar içinde kalmış bir anın damarıyım. Kirlenmiş, kandırılmış, nefesine yenilmişliği zafer saymış, doyumsuzluklar sarhoşları arasında kendimi bulmaya çalışan algılar rindiyim.

-İnsanlık özünün damarından kanıyor.İnsan olmanın en zor bağında, önüme, ruhuma, algılarıma, ruhuma nefsi setler örülmüş. Benliğim kirlenmiş ego posalarıyla. Yanılsamaların çevresel görüntüsüyle sahte bir benlik olmuş duruşum.

-Bir bebektim, seni severken.Aşk varken gönül salıncağında bir bebek gibi ağladım.Bir bebek gibi sevdin, bir bebek gibi sevdim seni. Salındık, aynı ruhun, aynı dimağın tadında tutkuluca kaldık.Kumruluğun dersi olduk, sarıldık sarmalları kışkandıracak bütün emellerle. Kirlenmişliğin şifresi haz ne zaman devreye girdi bebek olmaktan çıktım. Kocamış bir bebek gibi durdum .Dışım bebek içim bin yaşında nefesine yenilmiş, erkeksi hormonlarının selinde başka ellerle sefaya gayrı olmuş bülbül tahtıydım.

*Bir ego kadar tehlikeli ateşler içinde alev alev yanıyordum.Küllerim , güllerini yaktığında sol yanımdaki salıncak kırılmıştı.Can kırıklarının can bebeği olmuşsun.O bebeksi dudaklarına can kırıklarım batmaştı.

-Bir öpücük dersinde insanlık olarak yenildik Elnaz.

-Ego; özünün eğitilmemiş, ruhsal elekten geçirilmemiş , duyularla berrak azizliğe ulaştırılmamış, kendini bulmamışlığın ücretidir.Bu ücretlerin ümmisiyim, bu tınısızlığın sızısıyım, bu sensizliğin sesli diliyim. Benimde kirlenmiş geçmişleri taşıyorum.

-Bir erkek ortalama bin egodan oluşur. Standart sapması yok bu içlemin.Bir erkek, ego ile haz ,kariyer, yar, duyguların standart sapmasından ortaya çıksa da bu benliği iyileştirme merdiveninde bilincin, sosyal algının, aktivistliğin, ilmi çitçiliğin, ruhsal aydınlanmanın, doğrusal düzlemin çemberinde feleği düzelmışler vardır.Ben, egonun sponsor olduğu bir beyin değilim Elnaz.

*Toplumsal , ailesel, çevresel, algının yaratmış olduğu ego toplamı değilim. Örülen duvarların erkek

sözü ya da özü de değilim.

*Bilinçaltı filtrem kirletilmiş, bir amaca, bir duyguya, bir bağla, bir algıya, bir yaşama tekil dünyam olabilir. Yaşanırılığı en özelinden tanıyan, kendimi tanıyanguillerden.Gayrı, asılları, asilleri, aslını bilenlerin yürek bileycisiyim.

-Keskin uçlardan kaçan, kaliteli yaşamın bandında ruhsal yürüyüş yapan, kendimle tanınmış, kendimle tanışmış, önce kendime tanınmış biri olarak güzel yüreğinin tanınmışiyım Elnaz.

Ve bireye hep özel, meleksi, iyilerle donatılmış benliğiyle doğar. En iyi insan modeli bebektir.

-Herkes sever bu özü. Sevecendir,zararsızdır, sevgi yumağıdır, her türlü özel duyguyu barındırır.İnsan özümüyle temiz bir dünya ile gelir.Kirletilmişlik yok.Bizi kirleten çevresel ve toplumsal çevrenin güzelliklere, güzel niyetlere, mutlak doğrulara çevrilmemiş halidir.

İkiyüzlü bir benliği yaratan çıkarıcıların maşası olmaktan kaçınma zamanı gelmeli artı.

Sahte bir benliği gerçek benlik gibi gösteren fıkri, ırki, söylemsel, kavramsal algıların sosyal yırtıcıları vardı.

-Kimisini ırka, kimisini bir fikre, kimisini dogmatik inançlara, liderlere, bağımlı kıldılar. Sürekli sahte benlik yaran kapital uzmanları vardı.

-Şimdi de sosyal medyanın yarattığı sahte hacimli benlikler gibi.Kapitalizmin öndeşleri, psiko-sosyal bağlamda yeni bir düzlem yarattılar.Facebook, Twitter, Msn,Skp, gibi nice sosyal ağla, toplumsal algıyı zehirleyen, sahte benlikler,bağımlı benlikler, banal beyinler, algısal zehirlenişler bağımlı bir benlik yaratıp uyumlu ve uykulu bir toplum yarattılar.

-İki açıdan kazandılar.Meta bu sefer herkes oldu.Herkes oralarda.Meta olarak bütün dünyayı kullanmaya başladı kültür emperyalistleri.

-Kazandılar,hem fıkren, hem beynen, hem de maddi anlamda.Onların eli beynimizde başladı, cebimize, vicdanımıza, algımıza, oradan ruhumuza, girdi.

-Sosyal ağların oluşturduğu sahte benlik furyasında kendimize aitlerin girdabında gerçek kimliğimizi, toplumsal algımızı, en güzellerimizi seçmekte zorlandık.

*Kimdeşlerin sorusuna cevapsız yaşamlar olduk.Kültür emperyalistleri, algısal, sosyal savaşı başlatıp , diğer savaşları azaltılar.Gerek yoktu, başka ülkeleri fethetmeye. Derin mihraklar, evimizde, cebimizde, beynimizde, ruhumuzda.

*Sosyal algının yanılsamalarında, her şeyi normal olarak gördük, hepimiz oradaydık.Çünkü orada olmamız nefsimize yakındı.

-İçimizdeki çocuk eğitimsizdi. İçimizin annesi ezelden açtı. Beynimizin bir kertesini kullanıyorduk. Kavramların içindeydik. Şucuyduk. Herkes kendi kutbunun horozu, papağanı.Herkes kendi fikrinin maşası.Başkasına köz olduğumuzu unuttuk.Dava dedik, emek dedik, vaatler dedik.Kandırılmışlığımıza sunulan güzel kılıflara inandık.

-Bir doğrunun ortasında binler yanlış doğru sandık.Yanılgılarımızın farkına varmaya erteledik.Herkes sonrasında bir çıkarın endeksi oldu. Aslında hepimiz nefsimize yakın bu çıkar borsasında hisse senetleri peşinde kaldık.Kimimize kariyer, kimimize, makam, kimimize güzel bir dünya...Herkes bu güzelliklerin peşinde peşinatı ödenmiş anlara daldı.

-Sonra baktık ki herkesleşmişiz. Londra ile Elazığ arasında tek fark saat farkı kaldı. O da elimizde

değildi. Benzerliklerimiz vardı. Hepimiz aslında içimizde Messi , Lady Gaga , Justin Bieber, Park Jae-Sang' olduk. Aynı şarkıda , aynı ruhu taşımaya çalıştık.

-Oysa her insan bir dünyanın, milyarlarca dünyayı tekil yapan teslimatçıların teslimcisi olduk.

Nerede yanıldık Elnaz?

*Neyin var diye soruyorsun? Sevdamin tellerinde sadece senin hüznün çalınmıyor. Damlalarınla damlalarım arasında farklar var. Sen kendin için ağlarken, ben değişen, yozlaşan, kendini kaybeden, kendisiyle yabancılaşan, doyumsuzluklara, saplantılara, sapkınlıklara , ego olan bireyler için , sonra sensiz kaldığım her an için ağlıyorum.

-Benim damlamlamla, çobanın damlaması aynı olur mu? Kuzusunu kurda teslim etmiş çobanla, algısını, fikrini, sosyal dünyasını , çıkarıcı sülüklere teslim etmemek için ruhsal, özsel, fıkırsel, evrensel diriliş ağlayan ben arasında fark olmalı Elnaz.

*Senin için ağlayışlarımın tamamen tercih meselesidir. Tercümanı yok bu içsel sızışısın.

Sen içimdeki sevgilerin dili, yalnızlığımın iç mimarı, beynimdeki algıların sosyal dansı, ruhumun derin magması, kendimle tanışmayı, barışmayı sağlayan vicdan melaykesisin Elnaz.